

МАУП

Міжрегіональна Академія управління персоналом

Кафедра публічного адміністрування (МАУП)

Всеукраїнська Асамблея докторів з державного управління

Міжнародна Академія культури безпеки, екології та здоров'я

Комітет менеджменту Міжнародної Академії культури безпеки, екології та здоров'я

Інститут професійно-технічної освіти НАПН України

Інститут професійних кваліфікацій

IVET Інститут
професійно-
технічної освіти
НАПН України

ІНСТИТУТ ПРОФЕСІЙНИХ
КВАЛІФІКАЦІЙ

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції “Трансформація системи публічного управління створенням здоров’язбережувального та безпечного простору України (модернізація, інновації, розвиток)”

22 червня 2020 р.

Київ
2020

Рекомендовано до друку Вченою Радою Навчально-наукового Інституту міжнародних відносин та соціальних наук Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 4 від 25.05.2020)

Трансформація системи публічного управління створенням здоров'язбережувального та безпечного простору України (модернізація, інновації, розвиток): матеріали міжнародної науково-практичної конференції (22 червня 2020 р.) / за заг. ред. О. І. Пархоменко-Куцевіл. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом. 2020. 106 с.

Уміщено матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції “Трансформація системи публічного управління створенням здоров'язбережувального та безпечного простору України (модернізація, інновації, розвиток)” щодо проблем розвитку публічного управління створенням здоров'язбережувального та безпечного простору України.

Розраховано на фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів вищих навчальних закладів, які отримують освіту за спеціальністю “Публічне управління та адміністрування”.

Тексти надано в авторській редакції.

УДК 35.08 (477)

ЗМІСТ

Акімов О. О.

Тенденції розвитку особистісно-компетентнісних характеристик
як результат системогенезу державно-управлінської діяльності 6

Акімова Л. М.

Аналіз стану державного управління економічною безпекою 10

Болтівець С. І.

Публічне управління сферою молодіжної політики у правозначному
просторі універсальної бібліографічної бази “Скопус” 14

Галушко О. В.

Формування правової культури молоді:
взаємозв'язок правової свідомості і правової поведінки..... 19

Горяня Л. Г.

Теоретико-методологічні фактори готовності управлінських кадрів
конкретизації впровадження концепції здоров'язбереження
у життєвий простір України 22

Долгих М. В.

Проблеми реформування системи охорони здоров'я України
як аспект національної безпеки 26

Жукова Г. В.

Позаакадемічність в управлінні вищим навчальним закладом 29

Колесник В. А.

Статусні характеристики суб'єктів розгляду публічно-правових спорів
у системі публічного управління 31

Лебедь О.

Развитие навыков коммуникативной деятельности и перевода
в сфере подготовки специалистов государственного управления
по специальности “водные биоресурсы” 34

Лисачок А. В.

Інвестиційна безпека як важлива компонента національної безпеки країни
у процесі реформування публічного управління..... 37

Матвійчук О. Є.

Інформаційні ресурси ДНПБ України ім. В. О. Сухомлинського
з питань здоров'язбережувальних технологій навчання..... 40

Олексієнко О.

Здоров'язбереження як державний механізм публічного управління
в Україні 44

Пархоменко-Куцевіл О. І.

Державне управління у сфері забезпечення санітарного
та епідемічного благополуччя населення України..... 46

ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ЯК АСПЕКТ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Система охорони здоров'я — це сукупність усіх організацій, інститутів і ресурсів, головною метою яких є зміцнення, підтримка або відновлення здоров'я. Основними цілями системи охорони здоров'я є поліпшення здоров'я всього населення, відповідність запитам і потребам людей. Стан здоров'я населення України на сучасному етапі характеризується значною поширеністю соціально небезпечних захворювань та хронічних хвороб. Досить високими залишаються рівні смертності та інвалідності при короткій середній тривалості життя українця. На здоров'я і відтворення населення негативно впливають якісні показники життя, незадовільні умови праці, забруднення довкілля, криза галузі медичного обслуговування, недостатній контроль за якістю та вживанням лікарських засобів і біологічно активних домішок. Так, нагальним є визначення охорони здоров'я населення як складової національної безпеки. Варто зазначити, що сьогодні держава не виконує повною мірою свій обов'язок щодо охорони здоров'я населення.

Значний внесок у розробку питання державної політики у сфері охорони здоров'я здійснили З. С. Гладун, Я. Ф. Радиш і Н. О. Рингач. Попри численні наукові розробки питань державної політики у сфері охорони та громадського здоров'я як чинника національної безпеки, проблема визначення місця охорони здоров'я у системі національної безпеки залишається відкритим.

В умовах сьогодення в Україні відкрите питання, пов'язане з реалізацією стратегічних цілей системи охорони здоров'я, яка стикається з комплексом проблем політичного, економічного, демографічного та екологічного характеру [3, с. 47]. Іншим аспектом, що погіршує ситуацію у країні є недостатнє надання якісних та доступних медичних послуг для усіх верств населення. Нездоровий спосіб життя, низька фізична активність, незбалансоване харчування призводять до зменшення тривалості віку та старіння нації, що є особливо болючим та актуальним для України.

Система охорони здоров'я вирішує проблеми пов'язані з дефіцитом сучасних медичних технологій та кваліфікованих і підготовлених фахівців, що здатні працювати з розробками у медичній індустрії; браком державних ресурсів, які виділяються для фінансування системи; низьким рівнем інформованості населення про медичні препарати та самолікуванням; удосконаленням нормативно-правових актів, які регулюють систему охорони здоров'я в Україні.

Не покращує розв'язання проблем у сфері охорони здоров'я й відсутність належного моніторингу стану генофонду та підняття рівня популяризації імунітету населення. Сучасна система охорони здоров'я в Україні спрямована більше на лікування, ніж на профілактику захворювань і пропаганду здорового способу життя. Як наслідок, за останні п'ять років кількість захворювань і смертність зростала. До профілактики як до найбільш ефективного способу збереження здоров'я ставлення все ще недостатньо серйозне. В Україні на профілактику виділяється лише 2 % витрат на медико-санітарну допомогу. Водночас відомо, що у ній закладено великий оздоровчий потенціал. Профілактика на рівні всього населення є найбільш стійкою стратегією в довгостроковій перспективі, є засобом вирішення проблем, пов'язаних із цілою низкою соціально значущих та соціально небезпечних хвороб та з їх загальними чинниками ризику. Профілактика дає змогу підтримувати постійну захищеність та сталий розвиток суспільства, а отже і держави, що є одним із критеріїв національної безпеки.

Забезпечення національної безпеки — комплекс політичних, економічних, соціальних, з охорони здоров'я, військових і правових заходів, спрямованих на забезпечення нормальної життєдіяльності нації та усунення можливих загроз. Забезпечення високого рівня захищеності національних інтересів, за якого створюються належні умови для стабільного розвитку особистості, суспільства та держави, є завданням політики національної безпеки держави [2, с. 86–87].

В охороні здоров'я важливу роль відіграє якість надання послуг. На якість медичної допомоги впливають адекватність, доступність, безпека, своєчасність у задоволенні потреби та очікувань, стабільність процесу та результату, постійне вдосконалення та поліпшення.

Виходячи з основних напрямів державної політики у сфері охорони здоров'я, враховуючи існуючі проблеми в охороні здоров'я та рекомендації міжнародних організацій, у тому числі ВООЗ, положення Основ нової європейської політики в охороні здоров'я “Здоров'я – 2020”, в Україні обґрунтовано та розроблено проект Загальнодержавної програми “Здоров'я – 2020: український вимір” [1]. Комплексний підхід до аналізу й оцінки діяльності систем охорони здоров'я з урахуванням нових умов, викликів і загроз з якими стикається українська нація, а також наявних і нових інноваційних технологічних та організаційних можливостей дозволить визначити чіткі пріоритети, обґрунтувати стратегії розвитку і досягти глобальних цілей здоров'я та благополуччя, що робить вагомий внесок в аспект національної безпеки.

Отже, державна політика у сфері охорони здоров'я повинна спрямовуватися на зміцнення здоров'я всіх верств населення, збільшення тривалості активного життя, поліпшення демографічної ситуації, підвищення якості та ефективності медико-санітарної допомоги, щоб Україна могла своєчасно виявляти, запобігати і нейтралізувати реальні та потенційні загрози національним інтересам.

Джерела

1. Закон України “Про затвердження Загальнодержавної програми “Здоров’я – 2020: український вимір”. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?pf3516=3748&skl=82
2. Кланца А. І. Громадське здоров’я як умова національної безпеки держави. *Вісник НАДУ при Президентіві України*. 2018. С. 86–87.
3. Пархоменко Г. Я, Якимець В. М. ДУ “Український інститут стратегічних досліджень МОЗ України”. Проблеми в системі охорони України та обґрунтування необхідності їх вирішення. 2011. С. 47.